a sorközben visszamaradt el nem távolított metszési nyesedék jelentősen hátráltatja a következő növényvédelmi kezeléseket, például: a fertőzött levelek talajba dolgozását, sebkezelési munkát, s a lemosó permetezést.

Meg kell említeni a már korábban esedékes gépkarbantartást, hibás alkatrészek, szűrők, szivattyúk cseréjét, s azok működési próbájának elvégzését. Köznapi szóhasználattal élve az „ördög nem alszik" és akkor jelentkezik működési hiba, amikor már nagy szükség volna a munka elvégzésére, s a késedelem a növényvédelmi kezelés hatáscsökkenésével járhat.

A metszés koronaalakító és termésszabályozó funkcióján kívül fontos szerepe van a növényvédelem hatékonyságának elősegítésében is. A fakorona szerkezetének biztosítania kell, hogy a kipermetezett növényvédő szer a teljes célfelületet fedje, hogy ágvillákban, kéregrepedésekben, a rügyalapok, termőnyársak levél ripacsaiban meghúzódó, áttelelő kártevők és kórokozók fejlődési alakjai ne maradjanak kezeletlenül.

A lemosó permetezésnek meghatározó szerepe van a későbbi védekezések hatékonyságában, ezért amint az előkészítő munkák engedik, a lemosó védekezést el kell kezdeni. Ebben az időszakban a permetezést, a növényvédő szer egyenletes kijuttatását az erős, sokszor viharos szelek akadályozzák, illetve késleltetik. Ezért szükséges, hogy legyen néhány „puffer" nap, a zavaró tényezők megszűnésére. A jelenleg lemosó permetezésre engedélyezett réz, kén, vagy parafinolaj tartalmú növényvédő szerek fitotoxicitása lényegesen enyhébb, mint a jóval korábbi ásványolajoké volt.

A lemosó permetezések gyümölcsfajonkénti időzítését a kártevők és kórokozók által jelzett kártételi veszély határozza meg. Példaképpen említhető az **őszibarack**, és **nektarin** vesszők felületén áttelelő **tafrínás levélfodrosodás** kórokozója, amely ellen a réztartalmú gombaölő szerek **preventív** kijuttatásával már rügyfakadás előtt védekezhetünk. Hasonló a helyzet a **körtefa varasodás** (Venturia pyrina) elleni védekezés esetén is. A védekezésre használható szerek például: Funguran OHWP, Kocide 2000, Linzi Bordói por, Miltox Special Extra WP, stb. (közel 40 engedélyezett réztartalmú szer van forgalomban!).

Az **alma, körte, birs, naspolyát** veszélyeztető, az elmúlt évben is jelentős fertőzést okozó **baktériumos tűzelhalás betegség** (Erwinia amylovora) ellen a beteg, fekélyes ágrészek eltávolításán kívül „rezes" lemosó permetezéssel kell védekezni, a fentiek mellett Például Olajos rézkén, Joker 77 WP, Pluto 50WP, Neoram 37,5 WG, Nordox 75 WG, stb. A lemetszett gallyakat el kell égetni!

Az **alma, cseresznye, kajszi fákat levéltetű, takácsatka, kaliforniai pajzstetű,** stb. ellen olaj+réz, vagy olaj+kén tartalmú készítményekkel kell lemosás szerűen permetezni, például Nevikén, Olajos rézkén, Vectafid R, Drip-Plusz, stb. Feltétlenül meg kell jegyezni, hogy parafinolajos lemosó permetezéseket legalább 3,0-4,0%-os koncentrációval kell elvégezni a kaliforniai pajzstetű áttelelő alakja ellen. Érdemes megjegyezni, hogy a parafinolajos permetezéseket levéltetű, takácsatka mozgó alakjai ellen 0,5-0,8% töménységben, vegetációs időben is lehet alkalmazni. Fel kell hívni a figyelmet, hogy a lemosó permetezéstől függetlenül, rügyfakadás után a zöld leveleket védelembe kell részesíteni.

Befejezésül fel kell hívni a figyelmet, hogy levél nélkül korán virágzó meggy és kajszi fákat virágzásban, monília fertőzési veszély esetén felszívódó azol típusú gombaölő szerrel, például Folicur Solo, Topas, Systhane Duplo, vagy más hatóanyag csoporthoz tartozó, SignumWG, Spergon 50WP stb. készítményekkel feltétlenül permetezni kell.

Sallai Pál

Fitotechnikai műveletek az integrált szőlőtermesztésben

A szőlő metszésének célja a tőkeművelésmód kialakítása és fenntartása. A metszési stratégiában annak éves feladata a tőketerhelés kialakítása, melyet az ép és termékeny világos rügyek számának beállításával érünk el.

Az optimális rügyterhelés fajtától függően négyzetméterenként 8-12 rügy. Másik nagyvonalú megközelítés szerint – amely házikertekben is könnyen alkalmazható - jól járunk el akkor, ha a metszés során egészséges kondíció és fajtára jellemző vesszővastagság esetén a rügyek fagykárosodásának figyelembevétele mellett, annyi világosrügyet hagyunk meg a tőkén, ahány veszszőt tudunk megszámolni. A precízebb és igényesebb meghatározás téli rügyvizsgálatokon alapszik, mely során – területméarettől, kitettségtől függően – bonlett – colásos, vagy hajtatásos módszerrel meghatározzuk a rügyek fagykárosodásának mértékét, azok termékenységét, valamint információt szerezhetünk a liszthartmat és az atkafertőzést illetően (Csepregi, 1982; Kozma, 1993; Szőke, 1996; Lőrincz – Barócsi,